

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2005 r. — Aqua-Terra Bioprodukt przeciwko OHIM

(Sprawa T-330/05)

(2005/C 296/56)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Aqua-Terra Bioprodukt GmbH (Griesheim, Niemcy) [Przedstawiciel: P. A. Müller, adwokat]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: De Ceuster Meststoffen N.V. (Sint-Katelijne-Waver, Belgia)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego wydanej w postępowaniu odwoławczym nr R0984/2004-1 w dniu 1 lipca 2005 r.;
- ewentualnie stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego wydanej w postępowaniu odwoławczym nr R0984/2004-1 w dniu 1 lipca 2005 r. w zakresie dotyczącym „substancji biologicznych, a mianowicie preparatów do ulepszania, oczyszczania i ponownego wykorzystania ścieków lub do wykorzystania w oczyszczalniach ścieków” (ang. „biological substances, namely preparations for conditioning, reconstructing and recultivating sewage or for use in sewage treatment plants”)

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „aqua terra” dla towarów zaliczanych do klas 1 i 3 — zgłoszenie nr 1 480 243

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: De Ceuster Meststoffen N.V.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowy słowny znak towarowy „AQUATERRA” dla towarów zaliczanych do klas 1, 5 i 31

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu, który ograniczał się do towarów zaliczanych do klasy 1, i odmowa rejestracji znaku w stosunku do wszystkich towarów zaliczanych do klasy 1

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania skarżącej

Podniesione zarzuty: Zaskarżona decyzja narusza art. 8 ust. 1 lit. b) Rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z powodu niewłaściwej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do dwóch znaków występujących w postępowaniu w sprawie sprzeciwu. Nie uwzględniono w wymagany sposób poszczególnych towarów i ich podobieństwa, lecz dokonano jedynie ogólnej oceny.

Skarga wniesiona w dniu 5 września 2005 r. — Sorensen/ Komisja Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-335/05)

(2005/C 296/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Susanne Sorensen (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciel(-e): S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji w sprawie powołania skarżącej na stanowisko asystenta, w zakresie w jakim dotyczy ona zaklasyfikowania skarżącej do grupy zaszerogowania B*3, stopień 2;
- uchylenie decyzji anulującej cały dorobek punktowy skarżącej;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, będąca urzędniczką Komisji, została początkowo zaklasyfikowana do grupy zaszerogowania C2. Po tym jak wygrała konkurs otwarty COM/B/1/02 w ramach ścieżki kariery B5/B4 zaskarżoną decyzją z dnia 5 sierpnia 2004 r. została zaklasyfikowana do grupy zaszerogowania B*3, stopień 2. W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi naruszenie ogłoszenia o konkursie oraz ogłoszenia o wakacie w zakresie, w jakim obydwie przewidywały zaklasyfikowanie do grupy zaszerogowania B5 albo B6. W tym samym kontekście skarżąca powołuje się na naruszenie art. 4, 5, 29 i 31 regulaminu pracowniczego. Skarżąca podnosi również naruszenie zasady równego traktowania i niedyskryminacji przywołując na poparcie tego zarzutu okoliczność, iż niektórzy laureaci tego samego konkursu przed dniem 1 maja 2004 r. (dzień wejścia w życie zmian do regulaminu) zostali zaklasyfikowani do grup zaszerogowania B5 albo B4, odpowiadającym zgodnie z nowym regulaminem grupom zaszerogowania B*5 albo B*6. Ponadto skarżąca jest zdania, że zasada ekspektatywy określonej ścieżki kariery i zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań zostały również naruszone, ponieważ istniało uzasadnione oczekiwanie zaklasyfikowania do grup zaszerogowania B*5 lub B*6. W tym samym kontekście skarżąca podnosi sprzeczność z prawem art. 12 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, który również narusza zasadę pewności prawa.